

Я іду

Михайль Семенко

Я іду по шляху незнакомому,
Перегортаю вічності сторінки.
Бо і сам не відомий нікому я,
Бо не чекаю й сам я на свідки.

Я — нічий. Я — ніхто. Мене не знає історія.
Мій девіз — несталість і несподіваність.
Хочете? Я заримую зараз: істерія.
Я остроїв поезію в стрій, ні разу не надіваний.